

ÉLETTÜNK

XLVIII. évf. 6. szám (48. Jg. Nr. 6.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2016. június

A SZERETET ÖRÖME

A Szentszék sajtótermében óriási érdeklődés mellett mutatták be a sajtónak április 8-án Ferenc pápa „Amoris laetitia” („A szeretet öröme”) kezdetű szinódus utáni buzdítását. A nagy várakozással várt dokumentumot Lorenzo Baldisseri bíboros, a püspöki szinódus főtitkára, Christoph Schönborn bíboros, bécsi érsek, Francesco Miano, a római Tor Vergata Tudományegyetem erkölcsfilozófiai docense, illetve felesége, Giuseppina De Simone, a nápolyi Dél-olaszországi Teológiai Fakultás filozófianára mutatták be. (...)

Az Amoris Laetitia buzdítás címe teljesen összhangban van az Evangélium Gaudium címével és irányt is jelez: az Egyház az evangélium örömétől a családban megélt szeretet felé tart, hiszen mindkét latin szó – amor és laetitia – az örömet jelentik. A szinódusi útvonal a családi élet szépségét mutatta fel, amikor a szeretetről beszélt. Ez a szeretet képezi ugyanis a családi intézmény fundamentumát, mert az Isten maga a szeretet három személyben, és a Szentháromság nem magány. „A szinódusi atyák hozzászólásainak egésze, amit nagy figyelemmel hallgattam, úgy tűnt nekem – írja a pápa a bevezető 4. pontban – mint egy értékes poliéder” és ez a megközelítés a részegyházak tapasztalatainak és különböző szempontjainak a sokféleségére utal.

Baldisseri bíboros utalt a pápa egyik hangsúlyozott alapelveire, ami szerint „az idő felülmúlja a teret”, vagyis idő szükséges a folyamatokhoz. Másfelől pedig különféle körülményekre kell tekintettel lenni, és ebből adódóan megoldást találni rájuk. A buzdítás három időbeli folyamatot emel ki: a házasságra előkészítés, a gyermekek nevelése és a családot ért gyász feldolgozásának az idejét.

Teljesen összhangban az Egyház jubileumi évével, a dokumentum ennek megfelelő értelmezési kulcsa – ahogy a pápa maga megfogalmazza – „a lelkipásztori irgalmasság logikája” (AL 307–312). A pápa főként a III. fejezetben világosan leszögezi az Egyháznak a tanítását a házasságról és a családról, mint ami „feladhatatlan eszmény”. A fiatalokhoz szólva kijelenti: „Azért, hogy elkerüljünk minden téves értelmezést, emlékeztetek arra, hogy az Egyház semmilyen módon nem mondhat le a házasság eszményéről, mint egy isteni terv nagyszerűségéről, továbbá a tevédek lelkipásztori kezelésénél ma sokkal fontosabb az a lelkipásztori erőfeszítés, mely megszilárdítja a házasságokat (AL 307). Másfelől pedig a pápa nem felejt el, hogy figyelemmel forduljon a családok törekenysége felé. Anélkül, hogy kisebbitenénk az evangéliumi ideált, irgalommal és türelemmel kell elkísérni az emberek növekedésének lehetséges szakaszait, úgy, hogy helyet hagyunk az Úr irgalmassága számára (AL 308). (...)

Ferenc pápa „Amoris laetitia” kezdetű szinódus utáni buzdítása valójában egy teljes összefoglalása eddigi pápaságának, amennyiben egy világos szintézis és egyfajta kitekintés távolabbi horizontok felé. (...)

(Folytatás a 2. oldalon)

Keresztelő Szent János
Ünnep: június 24.

„Izajás próféta megírta: Nézd, elküldöm követemet, hogy előkészítse utadat. A pusztában kiáltónak szava: »Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!« Keresztelő János a pusztában hirdette a bűnbánat kereszttségét a bűnök bocsánatára.” (Mk 1,1–4). Így hangzik az evangéliumokban az Apostolok Cselekedeteiben megőrzött régi igehirdetési formulák egybehangzó tanúságtétele: Jézus nyilvános föllépésének kezdetei Keresztelő Jánosnak a Jordán mellett indított bűnbánó mozgalmába nyúlnak vissza.

A Keresztelő a nép minden tagját és osztályát, még vezető köreit is, kivétel nélkül megtérésre szólította föl. Már ő sem becsülte semmire, ha egyesek elbizakodottan megvetettek másokat, és vélt igaz voltukkal kevélykedtek. Ezt tette némely elkülönülő csoport, mint a farizeusok és az esszenusok, arra hivatkozva, hogy ők ismerik a törvényt. „Viperák fajzata! Ki tanított benneteket arra, hogy fussatok a közelgő harag elől? Teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsöt! Ne gondoljátok, hogy arra hivatkozhattok: Ábrahám a mi atyánk! Mondom nektek: ezekből a kövekből is tud az Isten Ábrahámnak fiaikat támasztani. A fejsze már a fák gyökerén van: Kívágnak és tűzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt!” (Mt 3,7–10). „Aki utánam jön, erősebb nálam” – hirdeti János, kinek bűnbánatra felszólító szava a meghirdetett ítélet közvetlen közelsége miatt minden más próféta szavánál súlyosabb.

Ennek a végső fölkészülésnek a kifejezésére szólítja föl az embereket a „bűnbánat kereszttségére” (Mk 1,4).

Míg az újszövetségi hagyomány egy része a Keresztelőt minden előzmény nélkül lépteti föl, tehát nem ismeri előtörténetét, sem meghívásának történetét, a Lukács-evangélium elmondja születésének és névadásának csodálatos körülményeit idős szülei, Zakariás zsidó pap és Erzsébet otthonában. Még fontosabb az, amit egyetlen más prófétáról sem állítottak soha: János anyja méhétől fogva el volt telve Szentlélekkel.

(Szentek élete)

A KÉT FŐAPOSTOL: PÉTER ÉS PÁL

Írta: Kránitz Mihály

Az Egyház az apostolok szilárd alapjain nyugszik. Minden háznak van fundamentuma, tehát az Egyháznak is. Egy épületben a legfontosabbak az oszlopok és a tartógerendák. Ilyen, az Egyház épületét is meghatározó két személy Szent Péter és Szent Pál apostol. Meghatározóak a mindenkori keresztények számára, mert őket választotta ki az Isten, hogy a Krisztus által felépített művet, az Egyházat elterjesszék az egész világon. Bár minden apostol ezt a feladatot kapta – „Menjete el az egész világra és hirdessétek az Evangéliumot minden teremtménynek” –, de ők, a különösen is kiválasztottak a közösség élén álltak, és a vezető fontos munkáját látták el.

Péter egyszerű halászbomból lett kiválasztott tanítvány, és élt három éven át a Jézust követő közösségben. Magatartása, szeretete és elkötelezettsége már ekkor megmutatkozott, és a Mester az ő tanítványának a „szikla”, a petrosz, azaz a Péter nevet adta. Az Úr ismerte övéit, ismerte Pétert is, akit többször megajándékozott bizalmával, amikor a másik két apostollal – Jánossal és Jakabbal – részesévé tette rendkívüli csodáinak, színváltozásának, sőt emberi gyötrődéseinek is. Számított rá, és tudta, hogy az emberi gyengeségből elkövetett tagadása nem tántorítja el tőle, hanem a bűnbánattal visszatér, ahogy ezt előre megjövendölte: „Imádkoztam érted, nehogy meginogj a hitedben. Amikor megtérsz, te erősíted majd meg testvéreidet” (Lk 22,31). Péter megújult hitét és szeretetét háromszorosan is megvallotta, amikor a Feltámadott erre rákérdezett: „Simon, János fia, szeretsz engem? – Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek” (Jn 21,17). Ekkor már nem emberi módon gondolkodott, hanem megadta magát a kegye-

lemnek és kész volt arra is, hogy az életét adja oda szeretett Mesteréért, amint ezt később meg is tette.

Pál egészen más, de hűségben, kitartásban, Jézus szeretetének viszonzásában ő is ugyanolyan sziklaszilárd, mint apostoltársa. A feltámadt Krisztus megjelenése és meghívása apostollá tette és egy életre szóló feladatot adott számára. Nagy missziós útjaival ő lett a pogányok apostola. Mindig kész volt a tanúságtételre, a teljes élet átadására Jézusért és testvéreiért. Saját példáján mutatta meg, hogy a keresztény élet nem mentes az áldozattól és a szenvedéstől, mert mi Krisztussal szenvedünk, érjen bármilyen megpróbáltatás a hitünk miatt. A kereszt nem botrány, hanem a megdicsőülés lehetősége, és ez bármilyen furcsa is, büszkeséggel tölthet el bennünket is, mert a szenvedő Jézusra tekintve a saját szenvedésünkkel az Egyházat építjük.

Mindkét főapostolt a Gondviselés Rómába vezette, ott adták életüket a keresztényüldözés idején Jézusért és a hitükért.

(Folytatás a 2. oldalon)

ÚJRAÉLESZTENI A HITRE VALÓ ÉRZÉKENYSÉGET

Cserháti Ferenc püspök észak-amerikai látogatása

Cserháti Ferenc immár kilencedik lelkipásztori látogatására érkezett az Egyesült Államokba és Kanadába. A vizitáció programját a püspök észak-amerikai delegátusa, Kiss G. Barnabás OFM szervezte. A lelkipásztori út során a püspök több magyar közösséget is meglátogatott az USA-ban, illetve Kanadában, majd május 10. és 12. között (lapzártánk után) részt vesz a Kanadai Magyar Papi Egység találkozásán.

Április 17-én, vasárnap Cserháti Ferenc öt fiatalot részesített a bérmálás szentségében a passai Szent István magyar templomban. Beszédében kiemelte, hogy a bérmálásban a Lélek segítségét kérjük, mert erősíteni akarjuk kapcsolatunkat Istennel, követni akarjuk sugallatait. Cserháti Ferenc emlékeztette a fiatalokat a Szentlélek ajándékaira, és arra buzdította őket, hogy a bérmálás után is ápolják és fejlesszék személyes vallásos életüket, és keresztény tanúságtételükkel vegyenek részt az Egyház és az igazságosabb társadalom építésében.

A szentmisét ünnepi fogadás követte az egyházközség új ebédelőjében. A megbérmált fiatalok egy amerikai magyar népművész által készített kerámia tárgyért ajándékoztak a püspöknek köszönetük jeléül, majd Bálint Dezső, az egyházközségi tanács elnöke mondott köszönetet az ünnepért.

Április 18-án, hétfőn Cserháti Ferenc New Yorkba látogatott, ahol Kumin Fe-

A clevelandi magyarok körében

renc főkonzullal és Szakács Imre konzullal a helyi Szent István-templom bezárását követő állapotot tekintették át. A püspök tárgyalt a helyi magyar katolikusok lelkipásztori ellátásának jövőjéről és lehetőségeiről, megbeszélést folytatva a New York-i magyar szentmisék szervezőivel és papjaival. A koncelebrált szentmisén a szép számmal megjelent magyar hívek közösen imádkoztak katolikus közösségük megmaradásáért, és megemlékeztek Cserháti Ferenc pappá szentelésének 45. évfordulójáról is.

(Folytatás a 3. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

A hitvédelem

Az Egyház kezdettől fogva kénytelen volt párbeszédet folytatni bírálóival, ellenfeleivel. Az elzárkózásra nem volt idő az első három évszázad során. A kereszténység nem zárkózhatott magába, mert ez összeegyeztethetetlen lett volna missziós feladataival. Az ellenvetések az ortodox zsidóság és a pogányság oldaláról érkeztek. Míg a kereszténység és zsidóság vitája a későbbiekben egyre inkább veszített jelentőségéből, egyre hevesebbé vált a pogányság kritikája, amely egyre jobban lekötötte az Egyház figyelmét.

A zsidó-keresztény vita a második és harmadik században már más jellegű, mint az első században. Most már nem az ortodox zsidóság és zsidókereszténység vitájáról van szó, hanem az ortodox zsidóság polemizál a pogánykereszténységgel.

Az ortodox zsidók és pogánykeresztények között folyó vitában a keresztények egyre szívesebben tekintettek vissza Ábrahámra, Izsákra, Jákobra, a mózesi kort megelőző pátriárkák alakjára, akiknek lelkiismeretük szaván kívül nem volt más törvényük. A pátriárkák keresztény mintaképekké, keresztény szellemi elődökké váltak a pogánykeresztények számára. De elfogadták a görögység szellemi nagyjait is, akik szintén jó szellemük szavának engedelmessé váltak, mint például Szókratész. A pogánykeresztényeknek ilyen módon őseik voltak az ószövetség világában éppúgy, mint a görög világban. A zsidóság azonban még idegenebbül nézte a kereszténységet, amikor azt kezdték hirdetni, hogy a Jézus által alapított új szövetségben semmit sem számít az Ábrahám-tól való vér szerinti lezármazás. A zsidó felfogás szerint, aki a néphez tartozott, az legalább csíraszerűen magában hordta a hitet, bár azt a zsidók is elismerték, hogy sok izraelita nem gyakorolja hitét. A keresztényeknél nem játszott közre vérségi szempont hit és hitetlenség megítélésénél, ezért radikálisabban kezelték a kérdést. A hitnek még individuálisabb értelme volt a keresztényeknél, mint a zsidóknál.

A pogányság felől szintén egyre több ellenvetés érte a kereszténységet. Ahogy a pogány világ felfigyelt a kereszténységre, olyan mértékben vált bírálójává. Ahogyan a keresztények

túlzásnak tekintették a zsidók kizárólagos igényét az üdvösségre, ugyanolyan mértékben kifogásolták a pogányok a keresztények kiválasztottság tudatát. Amit a keresztények kifogásoltak a zsidóknál, azt kifogásolták a pogányok a keresztényeknél. A keresztények nem voltak megértőbbek a pogány vallásossággal szemben, mint a zsidók, sőt élesebben támadták. A keresztények életét bizonyos visszahúzóds jellemezte, ugyanúgy, mint a zsidókét. Nem látogatták a színházakat, cirkuszokat. A keresztények tartózkodása különösen feltűnővé vált a hadseregben, amikor megtagadták az istencsászároknak az áldozatot. Ezután a rómaiak úgy tekintettek a keresztényekre, mint akik megvetik az ősi hagyományokat.

A rómaiak megtűrték a vallási különbségeket, ha erkölcsi szempontból nem volt romboló hatásuk, és politikailag nem tűntek veszélyesnek a társadalomra nézve. A kereszténységben azonban nem hagyományt, hanem újítást láttak. A kereszténység valami megfoghatatlan, meghatározhatatlan jelenségnek tűnt szemükben. Kelsosz görög gondológó írása, melyet Marcus Aurelius alatt tett közzé, tömören fogalmazza meg a kifogást: „Legyen a zsidók vallása akármilyen furcsa is, de legalább atyáik szokásairól van szó.” A rómaiaknál hagyományos istentiszteletek őrzése a vallásosság egyedüli formájává vált, amellyel ugyanakkor a hazafiasság kifejezője is volt. Ilyen közfelfogás mellett nem csoda, ha a keresztények az ateizmus gyanújába kerültek. Ezért a római rend ellenségeinek tartották őket. Az ősi szertartások megvetése a szkeptikus római szemében a góg jele volt.

A SZERETET...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ferenc pápa család-buzdítása pozitív szemmel néz a házastársi szeretetre és a családra. Jól mutatja ezt a 4. és 5. fejezet tágassága, mely a házasságot megalapozó szeretetről a páli szeretethimnusz szavainak az elemzésével szól, konkrét útmutatásokat is adva a családoknak. A pápa a püspökökre bízta a dokumentumot, nekik ajánlott kézzel írt szavaival, és őket bízta meg egyházmegyéjükben a családok ügyeinek a vezetésével. Ahogy ezt már a két Motu proprio-jával (Mitis iudex Dominus Iesus e Mitis et misericors Iesus) is jelezte, konkrét egyházi jogi hatáskörük gyakorlására buzdítja őket, illetve helyi szinten várja a megoldásokat.

Ferenc pápa atyai buzdítása „a konkrét helyzetek megszámlálhatatlan sokféleségére utal” (AL 300), aminek jegyében nem szabad elvárni a színódustól vagy most ettől az apostoli buzdítástól, ezért van szükség a jelenleg használt kizáró formák megkülönböztetésére, és ha lehet, azokra megoldást kell keresni.”

(Vatikáni Rádió)

A KÉT FŐAPOSTOL...

(Folytatás az 1. oldalról)

Szelíd, de határozott magatartásuk sokakat vonzott az Egyházba, ahol a belépők a kereszténységben megtapasztalták Isten végtelen szeretetét, amelyet Fiában, Jézus Krisztusban mutatott meg.

A Szentlélek folyamatosan növelte létszámában a keresztények közösségét mindenhol, ahová az apostolok eljutottak. Az ő életáldozatuk, tanításuk nagy erőt adott a születő Egyháznak.

Az Egyház kétezer éve él. Egy kicsinyke mustármagból hatalmas fává terebélyesedett. Mindenki helyet talál magának ebben a közösségben, mely az apostolok szilárd alapjára épült. Ők a hitüket sikeresen továbbadták. Ezért „apostoli” a mi hitünk. Ezt Jézus így akarta: „Rád építem Egyházamat” – szól Péterhez (Mt 16,18); és Pálhoz: „A nemzetek világosságává tettelek, hogy üdvösséggel eljusson a föld végső határáig” (ApCsel 13,22). Ez a missziós tevékenység folytatódik és jut el hozzánk.

Péter és Pál ünnepe adjon számunkra is bátorítást, hogy a mai sokszor összetett helyzetben készek legyünk hirdetni az Evangéliumot, a kereszt erejével, ahogy ezt tették a főapostolok, mert erre maga az Üdvözítő szól fel minket: „Legyetek tanúim!” (ApCsel 1,8), s ezt hozzátehetjük a köztünk élő Jézus nevében: „Legyetek mai apostolaim!” □

A pogányságra a szinkretizmus korában bizonyos nagylelkűség volt jellemző. De most olyan vallással találkozott, mely a kizárólagosság igényével lépett fel. A pogányság legelszántabb bírálói éppen a pogánykeresztények közül kerültek ki, akik egykor maguk is pogányok voltak. A kereszténység az ókori környezetben forradalmi vallásnak tűnt, de politikai eszmék nélkül. Ugyanakkor a társadalom minden rétegének meghódítására törekedett, miközben közömbös volt a társadalmi erőviszonyokkal szemben.

A keresztény szerzők érveket sorakoztattak fel vallásuk mellett. Ha valaki a II. században a keresztény vallás isteni eredete után érdeklődött, Jézus próféciáira utaltak a keresztények jövőendő sorsáról. Beszéltek az Evangélium világméretű elterjedtségéről, az evangéliumokban elbeszélte csodákról, melyek Jézus isteni hatalmáról tanúsítottak. Amikor a keresztények az Evangélium gyors terjedésével érveltek, nem a világméretű sikert hangsúlyozták igazuk bizonyítására. A bizonyíték lényege inkább az volt, hogy az Evangélium igazsága abban az erkölcsi magatartásban fejeződik ki, ahogyan az az apostolok és a vértanúk életében megvalósult. Ha ugyanis Krisztus feltámadása csalás lett volna, akkor az apostolok nem tették volna fel rá az életüket. A keresztény hithirdetők nem voltak sem megejtő szóonokok, sem kifinomult gondolkodású filozófusok. Nem a tanult filozófusok térítették meg a tudatlan galileaiakat, hanem az írástudatlan galileai halászok hirdették Krisztust a római császároknak.

Az Evangélium gyors terjedése miatt a keresztények arra következtetésre jutottak, hogy Krisztus második eljövetele közelre várható. Úgy gondolták, hogy az Úr eljövetele akkor következik be, amikor az Evangéliumot már minden népnek hirdetik, amikor az Egyház minden népet magába foglal. Mivel a kereszténységet eléggé elterjedtnek ítélték, közelinek tartották a második eljövetelt is.

A keresztények polemizáltak zsidókkal és pogányokkal, keményen bírálták a zsidók külsőségségét, a pogányok erkölcstelenségét, a bálványimádás következetlenségét. Egyre jobban érezhetők az ellenséges környezet nyomását. Az üldözések miatt már nem tekintették a római birodalmat a gondviselés eszközeinek. De nem ábrándultak ki a történelemből, hanem a történelem egészét Isten alkotásának tartották. Az ellenséges viszony ellenére is úgy látták, hogy az Evangélium és a római birodalom sorsa összekapcsolódott Isten tervében. Jeruzsálem pusztulását Isten büntetéseként értékelték az apologeták, mely azért sújtotta Izraelt, mert nem ismerte fel az új üdvtörténeti korszakot. A kereszténységnek szabadságot adó konstantini korszakot úgy értékelték, mint amely új lehetőségeket nyit meg az evangelizáció előtt.

A keresztény misszió sikereit nem annak köszönhetjük, hogy a magas társadalmi rétegeket igyekezett meghódítani. Egyforma figyelemmel fordult a művelték és az egyszerűbbek felé. De az sem igazolható, hogy a kereszténység az elmaradt társadalmi forradalmat pótolta. Az sem igaz, hogy a kereszténység az elnyomottak felszabadítását tűzte ki célul. De az ellenkezője sem igaz, hogy a vagyonos osztály sajátította ki az Evangéliumot. Az az igazság, hogy a kereszténység eredetében és lényegében vallási mozgalom volt, mely társadalmi fejlődési lehetőségeket is rejtett magában. Ezek a lehetőségek azonban a római császárságban nem tudtak kibontakozni.

Gaál Jenő SVD

IMASZÁNDÉKOK

Júniusra

Egyetemes imaszándék: Hogy az idősek, a magukra hagyottak és az elmagányosodott emberek lehetőséget találjanak még a nagyvárosokban is a találkozásra és a szolidaritásra.

Az öregkor sajátos módon kegyelmi életkor, amelyben az Isten megújítja hivatásunkat. Isten ilyenkor arra hív, hogy megőrizzük és továbbadjuk hitünket, imádkozunk másokért és támogassuk azokat, akik segítséget szenvednek. A nagyszülőknek megvan az a nagyszerű képessége, hogy megértsék a legnehezebb helyzeteket is. Amikor pedig imádkoznak az ilyen nehézségekben szenvedőkért, imádságuk erős és hatékony.

Isten nagy felelősséget bíz a nagyszülőkre: nekik kell továbbadniuk életük tapasztalatait, családjuk történetét, népük történetét, főképpen pedig hitüket, ami a legértékesebb örökség. Boldog az a család, amelyhez közel vannak a nagyszülők. Azokban az országokban, ahol üldözték a keresztényeket, például Albániában, gyakran a nagyszülők vitték a gyerekeket titokban megkereszteltetni. Bátrak voltak ezek a nagyszülők, és az ő bátorságuk révén őrződött meg a hit ezekben az országokban.

Sajnos, nincs valamennyi öregembernek olyan családja, amely befogadhatná. Ezért olyan fontosak a társadalomban az idősek otthonai. Ezek az otthonok legyenek valódi „otthonok”, nem pedig börtönök. Működjenek valóban az öregek javára, és ne mások érdekeit szolgálják. Nem szabad, hogy az öregotthon olyan hely legyen, ahová az öregeket bedugják, elfelejtik és elhanyagolják. Az öregotthonok legyenek a társadalom szentélyei, ahol úgy törődnek az öregekkel és úgy védelmezik őket, mintha idősebb testvéreink lennének.

Sajnos a mai világban az öregeket gyakran magukra hagyják. Ez a mai „fogasztási kultúra” átkos hatása. „Kidobottak” lesznek a gyermekek, mert terhet jelentenek, „kidobottak” lesznek a fiatalok, mert nem találnak munkát és „kidobottak” lesznek az öregek, azzal az ürüggyel, hogy egyensúlyban kell tartani a gazdasági életet, melynek központi értéke már nem az ember, hanem a pénz. Harcoljunk ez ellen a mérgező „kidobási kultúra” ellen!

Nekünk keresztényeknek, minden jóakarató emberrel együtt, az a feladatunk, hogy türelmesen építsünk egy befogadóbb, emberibb kultúrát, amely nem veti ki magából a szellemileg vagy testileg gyenge embereket. Olyan társadalomra van szükségünk, amelynek sikerét azzal mérjük, hogy mennyire gondoskodik a gyengékről.

Keresztényként és állampolgárként az a hivatásunk, hogy bölcsességgel és bátor kezdeményezésekkel ezt a társadalmat megvalósítsuk. Az olyan népeségnek, mely nem törődik a nagyszülőkkel, nincs jövője, mert az ilyen népeség elvesztette emlékeit és gyökereit. Ezeket a gyökereket elsősorban saját magunkban kell megőriznünk, imádsággal, az evangélium olvasásával és az irgalmasság cselekedeteivel. Ilyen módon maradunk meg zöldellő fának, mely öregségében is meghozza termését. A családi élet legszebb pillanatai közé tartozik az, hogy megsimogatjuk gyerekeinket, és hogy megsimogatnak minket a családban nagyapáink és nagymamáink.

Ferenc pápa 2014. szeptember 28-án idősek számára tartott beszédéből

(Folytatás a 4. oldalán)

ÚJRAÉLESZTENI...

(Folytatás az 1. oldalról)

Április 18-án reggel Cserháti Ferenc püspök Juhász Imrével, a New Brunswick-i Szent László tiszteletére szentelt magyar templom és a Szent Család Plébánia káplánjával folytatott megbeszélést a Szent László-templomban folyó munkáról és a Szent László-plébánia jogi személyként való megszüntetése után kialakult helyzetről, valamint tájékozódott a New York-i magyar vonatkozású eseményekről is. Délután James Boniface Ramsey, a New York-i Szent József német templom plébánosa fogadta Cserháti Ferenc püspököt. A magyar templom bezárását követően a német templom lelkipásztora fogadta be saját templomába a magyar híveket.

A találkozó után Cserháti Ferenc szentmisét mutatott be a Szent József-templomban James Boniface Ramseyyel, Vas László passaici, Juhász Imre New Brunswick-i és Csete Iván New York-i lelkipásztorok koncelebrálásával. A szentmise keretében elsőaldozásra is sor került. Ezután a világi bizottság fogadást adott a magyar püspök tiszteletére.

Másnap a püspök kíséretével Washingtonba utazott, ahol ellátogatott a tavaly augusztusban megáldott Magyarok Nagyasszonya-kápolnába, mely a Szepőlétlen Fogantatásról nevezett bazilikában, az Amerikai Egyesült Államok nemzeti szentélyében található. Cserháti Ferenc szentmisében imádkozott a Washingtonban élő magyarokkal hazánkért. Ez a szentély és benne a magyar kápolna a nagy amerikai nép és a magyarok barátságának, istenhitének jele és remekműve, arra hivatott, hogy az ég felé mutasson, Istenre és ősi gyökereinkre, valamint a népek közötti testvériségre irányítsa tekintetünket – hangsúlyozta a magyar püspök. – A Magyarok Nagyasszonyának tisztelete arra tanít, hogy Jézus Krisztus sziklájára építsünk országot és hazát, Isten országának alkotmányos rendjét elfogadva építsük az Ő örök országát, mert „boldog az a nemzet, amely az Urat féli!” (vö. Zsolt 33,12).

A szentmise után Cserháti Ferenc találkozott Walter Rossival, a szentély igazgatójával, köszönetet mondott neki a magyarok iránt tanúsított vendégszeretetéért, majd megbeszélést folytatott a washingtoni magyar szentmisék szervezőivel, Bona Richárd jelenlegi magyar misszióval és Őrsy László SJ professzorral.

Április 20-án a külföldön élő katolikus magyarok püspöke Szemerkényi Réka washingtoni nagykövet meghívására a magyar külképviselet rezidenciájára érkezett. A találkozó során a nagykövet aszszony és a püspök a washingtoni magyarok közösségi és kulturális életének jövőjéről tanácskoztak, kiemelve a magyarság összefogásának szükségességét, Szent István keresztény és magyar öröksége ápolásának és továbbadásának fontosságát.

Cserháti püspök április 21-én ötnapos látogatásra érkezett Clevelandbe. A látogatás első napján találkozott a clevelandi egyházmegye főpásztorával, Richard Gerard Lennon püspökkel, és köszönetet mondott neki, amiért lehetővé tette a magyarok anyanyelvű lelkigondozását. Az amerikai főpásztor ígéretet tett: ameddig igény lesz a magyar nyelvű lelkigondozására, azt ő lehetővé teszi.

Vizitációja során Cserháti Ferenc felkereste az önkéntesek fenntartotta Clevelandi Magyar Múzeumot is, ahol Kézdi Sándor igazgató tartott tárlatvezetést. A múzeumot 2000-ben alapították azzal a céllal, hogy bemutassa a magyar bevándorlók történetét, hagyományait, és ismertté tegye hozzájárulásukat Cleveland fejlődéséhez, minden napjaihoz.

A vendég püspök találkozott a plébániához tartozó közösségek képviselőivel, így a Szent Imre Plébánia munkaközösségével.

A külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott püspök felkereste Siklódi Sándor sírját, aki 1985-ben káplánként, majd 1988-tól a templom bezárásáig plébánosként, végül 2013-as újranyitásától haláláig ismét plébánosként szolgálta a magyar közösséget.

Cserháti Ferenc részt vett a clevelandi cserkészek – mintegy száz fiatal – szokásos péntek esti foglalkozásán, és arra buzdította őket, hogy őrizzék a Szent István-i örökséget.

A püspöki látogatás kiemelt eseménye volt a bérmálás, hét jelölt részesült április 24-én, vasárnap a szentmisében. A Szent Imre-templom megtelt az ünnepi liturgiára, Cserháti Ferenc szentbeszédében a Jelenések könyve mondatairól elmélkedett: „Íme, Isten hajléka az emberek között! Velük fog lakni, és ők az ő népe lesznek, és maga az Isten lesz velük.”

Április 25-én Cserháti Ferenc ellátogatott a clevelandi magyar Szent Erzsébet-templomba is. Találkozott Antal András plébánossal, majd vele és Mezei Andrással, a Szent Imre-templom plébá-

Passaic-ben magyar fiatalokat bérmált a püspök

niai kormányzójával a clevelandi magyarság helyzetéről, jövőjéről és a lelkigondozás lehetőségeiről folytattak eszmecsereket.

Cserháti püspök észak-amerikai látogatása során április 27-én felkereste a chicagói Szent István király-templomot, és szentmisét mutatott be a magyar közösségnek. Skerl Alfonz East Chicago-i plébános kíséretében érkezett a Szent István király-templomba, ahol a templom adminisztrátora, a lengyel származású Maciej Galle köszöntötte.

A külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök magánbeszélgetést folytatott Szabó Ferenc chicagói főkonzullal, majd a magyar templom helyzetéről és mindennapjairól beszélgetett Galle atyával, Skerl Alfonz tolmácsolása mellett. A püspök este szentmisét mutatott be a Szent István király-templomban.

A viharos idő ellenére szép számmal jelentek meg a szertartáson a magyar egyházközség hívei és vendégei. Cserháti Ferenc szentbeszédében hangsúlyozta, hogy a hazájuktól elszakadt '45-ösöknek és '56-osoknak misszionáriusoknak kell lenniük, és kötelességük a fiatal generációnak továbbadni Szent István örökségét. „Amerikai utam fő célja újraéleszteni a hitre való érzékenységet” – hangsúlyozta.

A kaliforniai Magyar Katolikus Misszió vendégeként Cserháti Ferenc május 1-jén szentmisét mutatott be Német Maurus és Horváth Pius bencés atyákkal a Woodside Priory bencés közösség kápolnájában, Portola Valleyben.

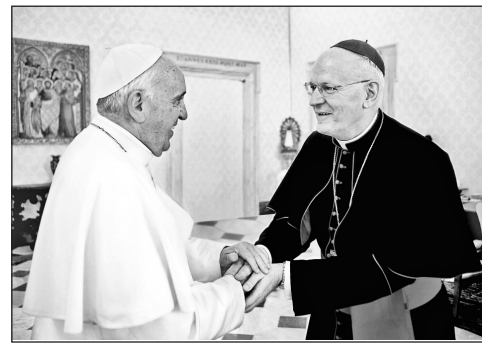
A püspöki látogatásra szép számban összegyűltek a magyar hívek, akik Cserháti Ferencel ünnepelték az anyák napját és megemlékeztek Mindenszenty Józsefről is. □

ERDŐ PÉTER BÍBOROS A PÁPÁNÁL

Ferenc pápa május 2-án fogadta az Európai Püspöki Konferenciák tanácsa (CCEE) Erdő Péter vezette küldöttségét. Európa legaktuálisabb kérdéseiről folytattak megbeszélést, a szekularizációról és a keresztények egységéről éppúgy, mint a migrációról, a gazdasági problémákról és a békéről. A CCEE elnöke az európai püspökök aggodalmát tolmácsolta Európa jövője miatt. Erdő Péter bíborossal Vértesaljai László SJ készítette interjút a Vatikáni Rádióban. A beszélgetés egy részletét közöljük az alábbiakban.

– *Bíboros úr, ismét programokkal zsúfolt az Ön római látogatása: vasárnap délután szentmise a Szent Péter-bazilikában, hétfőn megbeszélés a CCEE alelnökeivel, Angelo Bagnasco bíborossal és skodrai érsekkel. Hétfőn délelőtt tanácskozás Ferenc pápával Európa egészét érintő kérdésekről. (...) Vasárnap a Szent Péter-bazilikában tartott homíliájában arról beszélt, hogy Európa lényegi döntés előtt áll. Kereszténység vagy nem kereszténység, hit vagy nem hit. Mire gondolt ezekkel a nagyon komoly szavakkal?*

– Elsősorban saját magunkra. A mi szívünkben dől el Európa is, elsősorban. Ha az emberek szívében valami előtérbe került, akkor az lassan megjelenik a közösségek életében is. Magyarán: nem olyan idöket élünk, amikor bizonyos hit-tani finomságokra tudjuk minden erőnket és figyelmünket fordítani, ez inkább a békésebb, kulturálisan egységesebb időszakokra jellemző, hanem a hitünk lényegével kell szembe néznünk, magunknak is föl kell tennünk a kérdést, hogy miben hiszünk, miért hiszünk, és a kereszténység erre a kérdésre nem tud választ adni anélkül, hogy Jézus Krisztus személyét ne állítaná a középpontba. Mi Jézus Krisztusnak vagyunk a tanítványai, hozzá pedig történelmi út vezet, hiszen ő történelmi személy volt, nemcsak egy mitológiai alak, nemcsak egy filozófiai tétel, úgyhogy a vele való kapcsolat, ami az egyház közösségén és a történelmen keresztül válik elevenné, ez a kap-

Találkozás Ferenc pápával

csolat az, ami hitünknek a középpontjában kell, hogy álljon.

– *A világ befolyásolói, mértékadó sajtóképviselői egy olyan szociális szolgálatot várnak tőlünk, ami nem említi Jézust...*

– Természetesen aki nem hisz, annak a hit lényege nem lesz érdekes, hanem esetleg a hitből fakadó tettek közül némelyik, amit hasznosnak ítél. (...) Számunkra akármilyen is az elvárás, a belső erőforrás az csak a hit lehet, az az a többlet, amit nyújtani tudunk. Egyébként megfelelő díjazás ellenében szakértett emberek bármikor tudnak foglalkozni ilyen kérdésekkel, vagy dolgozni ezekben szektorokban, de amikor tőlünk várják ezt, akár civil társadalmi szinten, vagy nem hívők oldaláról, akkor ott van a lelkük mélyén, hogy hátha ezek jobban fogják csinálni. Ez a plusz, ez a különbség biztosan a hitünk-ből kell, hogy fakadjon.

(Vatikáni Rádió)

„AZT TETTÜK, AMI A KÖTELESSÉGÜNK”

Tempfli Imre kitüntetése

Magyarország köztársasági elnöke Tempfli Imre, a Stuttgarter Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség plébánosa részére a németországi magyar közösségek nemzeti identitásának megőrzését szolgáló, ugyanakkor a Magyarországból és Romániából áttelepült német nemzetiségiek életében is nagy jelentőségű lelkipásztori tevékenysége elismeréseként a Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetést adományozta. Az érdemrendet április 18-án a Stuttgarter Magyar Főkonzulátus épületében adta át Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere, egy kis ünnepség keretében, amelyen jelen voltak a főkonzulátus munkatársai, a Magyar Kultúrintézet igazgatója, és az egyházközség egyik egyháztanácsosa.

A miniszter méltatta Imre atya egész Baden-Württembergre kiterjedő lelkipásztori munkásságát. Imre atya pedig ezekkel a szavakkal köszönte meg a kitüntetést:

„(...) Az első szavam a köszönetet kell, hogy legyen! Köszönöm a Magyar Államnak, és képviselőjének, Balog Zoltán miniszter úrnak, hogy nekem ezt a kitüntetést átnyújtotta. A nagy görög államférfival, Periklészszel (Kr.e. 500-429) vallom viszont: »Egy tettet csak egy másik tett dicsérhet!« Igyekszem majd én is ezt a kitüntetést újabb arra érdemes tettel meghálálni!

Másodszor nem lennék Isten szolgálója, ha ebben a percben is ne Jézus Urunk szavaira gondolnék, aki a Lukács evangéliuma 17. fejezetének 10. versében ezt mondja: »Így ti is, amikor mindent megtesztek, amit parancsoltak nektek, mondjátok: 'Haszontalan szolgálunk, csak azt tettük, ami a kötelességünk volt!'« (Vö. Lk 17,10) (...)

Szűgyenemet egyedül az enyhíti, hogy a kitüntetést – és, most nem a személyünket, hanem küldetésünket hasonlítom össze! – egy másik *minister*, azaz ha a latin szót lefordítom: egy másik szolga adta át nekem, aki nemcsak érti azt, amit most Jézus szavairól mondtam, de éli is...

Harmadszor tudatában vagyok annak, hogy egy kitüntetés soha nem csak a személynek magának, hanem a példamutató

A kitüntetett Berényi János György főkonzullal és Balog Zoltán miniszterrel

tetteknek szól. Azokat azonban csak egy jó csapat segítségével lehet végrehajtani.

(...) Ezért ezt a kitüntetést most én szorosabb munkatársaim és egész egyházközségem nevében szeretném átvenni, hisz nélkülük legszebb elképzeléseim és álmaim is csak suta szárnyveregetések maradtak volna!

Végül ezt a kitüntetést azon katolikus misszióban dolgozó, és a világon szétszóródott magyar testvéreinket szolgáló paptestvéreimnek ajánlom, akiknek a neve esetleg csak nagyritkán és szűkebb körökben hangzik el, de hiszem, hogy lelkipásztori munkájukat a mi Urunk Jézus számon tartja! (...) □

Gyerekeknek

SZENT LOVAGKIRÁLY

Egész kicsi óvodás lehettem, amikor édesanyám először mesélt nekem Mátyás királyról. Anya sokféle mesét ismert, hol saját maga által kitalált történetekkel, hol népmesékkal próbált esténként elaltatni, de amikor meghallgattam az első Mátyás királyról szóló legendát, attól kezdve mindig az igazságos uralkodó egy-egy meséje ringatott álomba. Talán innen ered az érdeklődésem a régi magyar királyok iránt.

Később, amikor már kinyílt a tudatom, megtanultam olvasni, igyekeztem a dolgok mélyére ásni magam. Megtudtam, hogy Hunyadi Mátyás Erdély, azon belül pedig Kolozsvár szülötte. De nem csak ő, hanem Bocskai István erdélyi fejedelem is. A közeli Nagyváradhoz szintén több uralkodó köthető, itt született Báthory Gábor és Báthory Zsigmond erdélyi fejedelem, valamint itt nyugszik Szent László királyunk.

Szent László, a lovagkirály, akinek ünnepe e hónapban, június 27-én tartja Egyházunk. Ha óvodásként tátott szájjal hallgattam a Mátyás-meséket, akkor az különösen igaz, hogy László király életéről szóló történeteket le sem tudtam tenni.

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (20.)

P. Szabó Ferenc SJ a Távlatok című folyóiratban már kifejtette, hogy Németh Sándor úgy beszél Jézusról, mint aki nem ismeri a megtestesülést, az „unio hypostatica” titkát: valójában két Krisztust tételez fel. A keresztény tanítás szerint az örök Ige anélkül, hogy elvesztette volna isteni természetét, felvette az emberi természetét is. Jézusban, a megtestesült örök Ige személyében két: az isteni és az emberi természet egyesült elválaszthatatlanul és össze nem keveredve. Ezért nevezte az Efezusi Zsinat Máriát istenszülőnek, vagyis görögül: theotokosnak. Teológiailag kicsit is képzett keresztény nem állíthatja tehát, amit Németh Sándor teszi, hogy „Mária testébe a Szent Szellemmel helyezte az isteni magot, akiből az ember Jézus született. Az emberi lény természetének megfelelően képtelen Isten szülni, illetve alkotni.” Szűz Máriában ugyanis az isteni Személy testesült meg. „Ebből a magból” nem születhetett tehát pusztán ember, hanem az istenember Jézus! Elfogathatatlan tehát Németh Sándor állítása: „Krisztus emberré történt átváltozása!” Jézus Isten és ember egy személyében. Ilyen előzmények után már csak csodálkozunk Németh Sándor következtetésén, hogy a katolikusok Máriát mint istennőt imádják. De az biztos, hogy ilyen téves hitételeket nem tanítottak neki sem a katolikus teológián, sem pedig a hittanórán.

Bár a közösség hivatalosan Gyülekezet, kiadványaiban „egyháznak” is neve-

A források szerint László erőskezű, hatalmas termetű férfi volt, aki „a többi ember közül vállalt kimagaslott”. Nagy testi erjét még ötvenéves kora körül is megőrizte. A harcban való jártassága, a csatákban mutatott személyes bátorsága következtében a középkorban fokozatosan vált nagyon népszerűvé. A népét győzelemre segítő László kultusza tovább élt a későbbi korokban is. A nehéz háborús időkben a nép László királytól várt és remélt segítséget. A kiváló katonai erények mellett László erkölcsösségéről, erényességéről és mély vallásosságáról is nevezetes volt. Testi és lelki képességei miatt az Egyház csodatévő harcos szentet is tisztel benne.

Ezek után nem meglepő, hogy már kisiskolás koromban elhatároztam: felkeresem Szent László földi nyughelyét Nagyváradon. Édesanyám akkor persze még azt mondta: Nem mehetsz el, fiam, Péter, nem vagy még egy kilométer! – azóta viszont megnőttem, és már többször eljutottam szent királyunk sírjához. Ha arra jársz, te se hagyd ki, június végén pedig jusson eszedbe Szent László példamutató élete.

Kovács Péter

zi magát. Felmerül a kérdés: kezdődhet-e Krisztus igazi egyháza a 20. században? Az Egyházat nem Jézus alapította? Lehet-e minden további nélkül „új” keresztény egyházat alapítani? János evangéliuma szerint Jézus közössége egységét saját küldetése nélkülözhetetlen jelenék tartja (Jn 17,21). A niceai hitvallás is „egy katolikus keresztény Anyaszentegyházról beszél”. Mi az egyház? – teszi fel a kérdést a „Hit Gyülekezete” és a feleletük: „Az újjászületett keresztények összessége, akik Krisztuséi (1Kor 12, 12–27)” Másutt, folytatja a szöveg – a Biblia Krisztus testének nevezi az Egyházat (Kol 1,18), az Ő menyasszonyának, akiért a vőlegény eljön és magával viszi az Ő Atyjának házába. Isten az Ő ellátását, áldását az Egyházban adja meg számokra is. (Zsolt 133); Ef 4,11–16) Jézus tanításában nincs arról szó, hogy az Egyházat „újjászületett keresztények” alkotják. Ez a kifejezés már „metodista-pünkösdi” értelmezés és szerintük, csak azok alkotják az egyházat, akik megkapták a „Lélek kereszttségét”, amit a Szentírás sehol nem említ meg. A kereszttségben egy Lélek által mindannyian egyetlen egy testbe lettünk felvéve. Pál apostol emlékeztet arra, hogy a kereszttség által leszünk tagjai az Egyháznak, nem pedig a megismételt kereszttségüktől. Szent Pál nem „újjászületett keresztényekről” beszél, hanem a már létező Krisztus testében elnyert egységről.

János atya Londonból

Maga az Isten is ezt teszi meg velünk. Amikor az Isten hivatást ad nekünk, ezt mondja: „Fontos vagy számomra, szeretlek téged, számítok rád.” Jézus mind egyikünknek ezt mondja. És ebből születik a mi örömünk. Érezzük, hogy Isten szeret minket. A papi vagy szerzetesi hivatás elsősorban nem a mi döntésünk, hanem inkább válasz egy benső hívásra, amely arra indít, hogy igent mondjunk. Az imádságban érezzük meg, hogy Isten szeret minket, és életünk folyamán különféle jelek és találkozások által erősödik meg ez az érzés.

Istennek e hívása nem tesz bennünket bezárttá, hanem megnyitja szívünket mások felé. Az öröm terjed! Az igazi öröm ragadós! Állandóan hajt bennünket. Ha egy papnövendék vagy szerzetes újonc túlságosan komoly és bánatos, akkor

EL A KEZEKEL A CSALÁDOKTÓL!

Norvégia a „tökéletes állam”?

A gyerekek érdeke Norvégiában látszólag mindenek felett áll, minden az ő jogaik körül forog. De a valóság az, hogy az állam saját tulajdonként tekint rájuk, és a legabszurdabb okokkal szakítanak szét családokat. A skandináv országokban élénken él a „tökéletes állam” képe. Ennek lényege, hogy a polgár a béke és a jólét fennmaradását az államba vetett maximális bizalomban látja. Ezért is terjedt el az a nézet, hogy a gyermek elsősorban nem a szülő, hanem az állam tulajdona, akinek nevelési „elsőbbisége” van. Ha a szülők megsértik a központi normát, azt úgy értelmezik, hogy a gyermek jogait sértik, ezért bármikor elvehetik a kiskorúakat, akiket nevelőszülőnél helyeznek el.

A Bodnariu házaspártól novemberben vette el erőszakkal a norvég gyermekvédelem, vagyis a Barnevernet a gyerekeiket. Az iskoláskorú lányok akkoriban sokat meséltek a tanáraiknak és a társaiknak az otthon hallott bibliai történetekről, ezért az egyik pedagógus jelentette, hogy radikális keresztény szellemben nevelik őket. A Barnevernet a szülők tudta nélkül kihallgatta a lányokat.

Miután „beismerték”, hogy több olyan dolog is van, ami fülhúzás vagy fenékre csapás terhe mellett otthon tilos a számukra, többet nem mehettek haza.

A családhoz is kiszálltak rendőri kísérettel, ahonnan az 5 és 2 éves fiúkat egyszerűen elrángatták az édesanyjuk mellől. Másnap pedig a 3 hónapos Ezekiel is elvitték, ezzel megsértve az anyának még a szoptatáshoz való jogát is. Két nappal később közölték, hogy a gyerekeket szétválasztották és két családnál helyezték el, és már el is kezdtek „integrálódni” új életstílusukba.

A szülők három, harcokkal teli hónap után lehettek együtt először a gyermekeikkel. A gyermekvédelem egy héttel korábbra ígerte a találkozót, majd elhalasztották, amitől az anya, Ruth, mély depresszióba esett.

Amikor végre együtt lehettek, az öt éves Mateien egy csúnya karcolást és horzsolást vettek észre, a két éves Ioan arcán pedig zúzódás volt. A gyermekvédelem otthoni balesetekre hivatkozott, és azt mondták, hogy ha bizonyosodna, hogy nem megfelelően vigyáznak a kicsikre, akkor új nevelőszülőket keresnek nekik. Marius és Ruth nem értik, hogy ha tőlük a testi épségük védelmében vették el a gyerekeket, akkor most miért nem törődnek a fizikai állapotukkal.

A gyerekek mindenesetre nagyon örültek a szüleiknek, akikkel sokat beszélgettek és játszottak, majd leültek enni. A család rendszeresen imádkozott, ezért is szomorította el őket, hogy Matei már „elfelejtette, hogy mit kell mondani evés előtt.” Ebéd közben a hétéves Naomi aggódva fordult a szüleikhez, és azt mondta, nem akarja, hogy ilyen hamar meghaljanak, mert még sokat kell tőlük tanulnia. Ruth és Marius nem értik, hogy ki és miért

A Bodnariu család

mondhatta azt a gyerekeknek, hogy ők halálos betegek.

A háromórás látogatás végén a gyerekek nem akarták ott hagyni a szüleiket, nem értették, hogy miért kell idegenekhez menniük. (...)

Marius Bodnariu családtagjai Amerikában élnek. Az ottani román keresztény gyülekezetek bevonásával és a bodnariufamily.org weboldal létrehozásával megkezdtek a küzdelmet azért, hogy a család a norvég bíróság döntése alapján visszakapja gyermekeit. Az oldalon folyamatosan követik az ügy alakulását, hírt adnak a láthatásokról, koordinálják a nemzetközi tiltakozásokat, ezekről is tájékoztatnak.

Sajnos az eset nem egyedi, sok más, régebben már közzétett ügyre hívta fel a figyelmet. Többen, akiknek gyermekeit igazságtalanul, mondvacsinált indokokkal elvették, felbátorodtak a Bodnariu család kiállításán, és maguk is elmondták történetüket a nyilvánosságnak. Mivel a családoktól gondozásba vett gyerekek 40%-a bevándorlók gyermeke, ezért a Barnevernet tevékenysége ellen már korábban is több országban tiltakoztak. A Bodnariu család ügye minden eddiginél nagyobb összefogást eredményezett. 2015. decembertől 2016. februárig 24 ország 56 városában összesen kb. 70 000 ember tüntetett kiállva a Bodnariu család és más meghurcolt családok mellett. A Bodnariu család támogatói 2016. április 16-ára világméretű demonstrációt hirdettek meg. Külön oldalon tüntették fel az európai, amerikai és ausztráliai helyszíneket.

Budapesten április 16-ra szerveztek tiltakozást a Norvég Királyi Nagykövetség elé.

(A STOP Bavernet magyarországi közössége/ATV)

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Evangelizációs szándék: Hogy a pap- és szerzetesnövendékek olyan pap- és szerzetesnevelőkkel találkozhassanak, akik az Evangélium örömeiben élnek, és akik nagy bölcsességgel készítik fel őket küldetésükre.

Az igazi öröm nem tárgyak birtoklásából ered, hanem találkozásból, emberi kapcsolatokból, és annak megtapasztalásából, hogy mások megértettek és befogadtak bennünket, és mi befogadtunk, megértettünk és szeretünk másokat. Az ilyen találkozásoknál megtapasztaljuk, hogy valaki azt mondja nekünk, akár szavakkal, akár szavak nélkül: „Te fontos vagy számomra.”

sejthetjük, hogy valami nincs rendben nála. Hiányzik belőle a Jézussal való találkozásnak és az evangélium hirdetésének öröme. Avilai Szent Teréz szerette mondogatni: „Egy szomorkodó szent valóban szomorú egy szent lenne.”

A Jézus iránti szeretetből vállalt cölibátusi életformának igazi lelkipásztori atyassággá és anyasággá kell fejlődnie. Ha egy pap nem apai érzellemmel viselkedik hívei iránt, vagy ha egy szerzetes nővér nem anyai érzellemmel viselkedik a rábízottak iránt, akkor szomorúság fog erőt venni rajta. A megszentelt életnek lelki termékenységgé, életadó örömmé kell válnia. A lelki, lelkipásztori termékenység örömet ad, Jézus örömet.

Ehhez azonban szükséges, hogy az Evangélium hiteles tanúi legyünk. Jézus szigorúan bírálta a képmutatókat, akik

mást gondolnak, mint amit mondanak. Ez különleges felelőssége azoknak, akik a pap- és szerzetesnövendékek képzésével vannak megbízva. Kérdezzük meg saját magunkat: én következetes, hiteles tanúja vagyok-e az Evangéliumnak? Assisi Szent Ferenc mondta egyszer: „Mindig hirdesd az Evangéliumot. Szükség esetén szavakkal is hirdesd.” Vagyis, elsősorban következetes, hiteles evangéliumi életünkkel kell hirdetnünk az Evangéliumot. Saját életünkben kell, hogy lássák az emberek az Evangéliumot. Félelem nélkül, hibáink ellenére, melyeket javítani törekszünk és korlátjaink ellenére, melyeket ismer az Isten, nagylelkűen engedjük, hogy az Úr működjék általunk!

Ferenc pápa 2013. július 6-án kispapoknak és szerzetes újoncoknak mondott beszédéből

AZ ELMARADT KATARZIS

Lássunk tisztán – mondják –, és tovább növelik a zűrzavart. Kik? – Az az igazság, hogy nem tudom pontosan megmondani, kik teszik mindezt. Nevén nevezhetnék persze néhány újságíró kollégát – de kárítjuk őket ehhez... (Hogy ne legyen félreértés, én sem vagyok nagy...) Valahonnan máshonnan fúj a szél – például az ő asztalukra: neveket, papírokat, dossziékat...

Huszonhat éve tart a suttogás. Fel-felbukkannak nevek, listák, aztán megint nevek. Akad(t) köztük népszerű rádióriporter, külpolitikai újságíró, világhírű filmrendező és katolikus főpap neve is. És még sokan mások... Az újra és újra elhangzó-leíródó, bizonyíték rangjára emelt vádak arról szólnak-szólnak, hogy az illetők szoros kapcsolatban álltak a kommunista hatalom titkosszolgálatával.

Az efféle hírek közreadói olykor mintha mentegetnék az illetőket – amit akár irgalmasságuk megnyilatkozásának is tekinthetnénk. Ha nem tudnánk, hogy az információk abból a hivatalból származnak, amely valaha a „proletárdiktatúra öklének” nevezte magát, és ezzel csapatot le azokra – vagy éppen kinyitva ebből etette azokat –, akiktől közreműködést várt, hogy le tudjon sújtani a többiekre (is). A titkosszolgálat adta ki azokat az iratokat, amelyeket valamilyen szempontból kiadandónak ítélt. Ezeket rágódnak másfél évtizede tisztességes történészek és zűgírások egyaránt – s alkalmasint az általuk is befolyásolt, manipulált közvélemény. – Persze a lényeg, hogy miféle dossziék és hová tűntek el ebből a hivatalból, azt sosem fogjuk megtudni.

Van abban valami szánalmas, hogy egy ország lesi még mindig – rettegve, kajánul vagy fanyalogva –, miféle információk szivárognak ki egy olyan hivatalból, amelynek egyik fontos munkaeszköze a dezinformálás: magyarul a hazugság és a félretájékoztatás (volt).

Van abban valami vérforraló, hogy besúgóvá pofozott, szorongatót – vagy éppen kecsgetett – emberek nevein képes rágódní a hazai közvélemény, amikor a pofozók, a szorongatók, a körömlétezők és kecsgetők magas nyugdíjjal, esetenként rangos európai kitüntetések birtokosaként háborítatlanul, teljes lelki nyugalommal böngészhetik ezeket a listákat. Áldozataik, kényszerű vagy önkéntes segéderőik erkölcsi ellehetetlenülése őket nem érinti. – Ilyen a magyar közmorál (és jogrend) huszonhat évvel a rendszerváltás után.

Nem tudhatjuk – talán csak ők tudják, akik nevüket nem vállalják, akik ezekkel a (ki tudja, mennyire hiteles) dossziékkal manipulálnak –, holnap miféle újabb nevek kerülnek nyilvánosságra. Mindez nagyon alkalmas arra, hogy ilyen módszerekkel meghosszabbítsák a több évtizedes, már-már befejezett múltnak hitt (hazudott) diktatúrát: hogy továbbra is gyanakodva nézzünk a másik emberre: „lehet, hogy ő is...?”

Valami mást kellene persze kieszelnük a zavarkeltőknek, ha az érintettek az elmúlt huszonhat év alatt előálltak volna a maguk történetével. Vagy megtennék legalább most – inkább ma, mint holnap. Ehelyett alkalomadtán szánalmas magyarázkodásokat hallunk, vagy nagy-nagy kínos csendet. És gyanakszunk tovább. Gyengítjük vele a nemzetet, az összefogásra hajlamos erőket, és akaratlanul támogatjuk azokat, akik tartanak ettől a szolidaritástól.

Tavaszi nagytakarítást ígértek nekünk 1990 áprilisában. Ennek elmáradását élvezi ma a társadalom egyik, és fájjalja a másik fele. Talán elég lett volna a nagymosás.

Aki holnap előáll a maga történetével, ezt segítene elő.

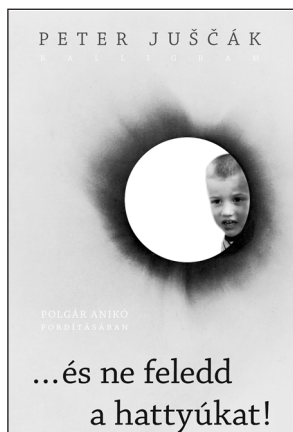
Kipke Tamás

ÉS NE FELEDD A HATTYÚKAT...

A múlt feltárása és feldolgozása egyre élesebben jelenik meg a szlovák irodalomban is. Ez a most tavasszal rendezett budapesti könyvhéten különösen kitűnt, mert a díszvendég-ország idén Szlovákia volt. Az újságíróból szépíróvá vált Peter Juščák a világháború végén a Szovjetunióba, kényszermunkára hurcolt nők sorát mutatja be fikciós alakított vallomások és dokumentumok alapján „És ne feledd a hattyúkat” című regényében, amelyet most a Kalligram Kiadó jelentetett meg magyar fordításban. Tény, hogy még a legóvatosabb becslések alapján is több millió lány és asszony raboskodott a Gulágon. Sokan azért kerültek oda, mert férjüket a „nép elenségévé” nyilvánította a diktatúra.

A regényt Peter Juščák több száz túlélővel készített beszélgetés alapján írta. A kutatómunkát közvetlenül a kommunista rendszer bukását követően kezdte meg, mert korábban nem volt tanácsos erről a témáról beszélni. Mint riporter sikerült még a Szlovák Rádió számára is több személyt is szóra bírni. Köztük volt olyan is, aki a német koncentrációs táborból szinte egyenesen került a Gulágra. Az interjúkat szinte misztériós feladatnak tekintette, mert úgy érezte, hogy a rendszerváltás csak akkor teljesülhet be igazán, ha a múltban hallgatásra kényszerült emberek félelem nélkül beszélhet-

nek a kommunista diktatúra idején elszenvedett borzalmakról. Ezeket a riportokat komoly érdeklődés fogadta, sőt egyeseket idővel még dokumentumfilm formájában is feldolgozták, csakúgy, mint Magyarországon Sára Sándor, a közismert rendező, aki „Magyar nők a Gulágon” című dokumentum-összeállításában kimutatta, hogy 1944 és 48 között a Szovjet Hadsereg Katonai Törvényszéke a szovjet törvénykönyv 58-as paragrafusa alapján 100 ezer magyar állampolgárt

A kötet borítója

ítélt 8-tól 25 évig terjedő Gulág büntetésre.

Peter Juščák „És ne feledd a hattyúkat” címmel megjelent regényének főalakja a magyarul is jól beszélő késmárki szlovák-német-ruszin családban született fiatal nő, Irina Kalasová. Ő egyike annak a sok-sok ezer fogolynek, akinek a szenvedéseinek és megaláztatásának keresztül az olvasó bepillantást nyer egy embertelen rendszer évtizedeken át elhallgatott minden napjaiba. Irina Kalasova

számára a háború vége nem a békét hozta meg, hanem a legkeményebb megpróbáltatások korát. A bíróság koholt perben kémnek nyilvánítja, büntetnek azt tekintik, hogy beszél szlovákul, lengyelül, németül, magyarul és oroszul is. Még terhességét is ellene fordítják. Az ítélet: kényszermunka a Szovjetunióban. Gyermekeit a végtelen hosszú vonaton szüli meg, aki azonban holtan lát napvilágot. A kolimai táborban Irina megegyeszer teherbe esik egy grúz fogolytól, aki nem éli meg büntetésének a végét. A hazatérésben végig reménykedő Irinának ez megadatik, és gyermekével egy napon visszatérhet szülőföldjére. Ott viszont megint csak elutasítás jut osztályrészéül, mert sokan pálcát törnek felette, hogy képes volt a fogságban egy gyermeket a világra hozni.

Peter Juščák mégis némileg bizakodó könyvet írt, mert regényében az a miskolci táncosnő is hazakerül, aki a tanúvallomások alapján valójában nem élte túl a Gulág borzalmait. Közvetve ő, Katalin a regény címadója, aki orosz katonák fogságába kerül, majd hamarosan egy Szibéria felé tartó szerelvényen találja magát. Derűs, életvidám benak állítoottsága ott sem hagyja el, a letargiába süppedő társaiban táncal igyekszik reményt kelteni, s mintegy megidézve a repülő hattyút, a szabadság jelképévé magasul.

Vincze András

SZENT MÁRTON-KIÁLLÍTÁS KISMARTONBAN

Szent Márton tiszteletét bemutató egyházmegyei kiállítás nyílt Kismartonban (Eisenstadt, Ausztria) április 27-én. Az ünnepélyes megnyitóra a város ferences templomában került sor, a tárlatnak az egykori ferences kolostor épületében működő egyházmegyei múzeum ad helyet.

Az eseményen jelen volt Peter Stephan Zurbriggen érsek, ausztriai apostoli nuncius, Ágidius Zsifkovics kismartoni megyéspüspök, Várszegi Asztrik pannonhalmi főapát, Thomas Steiner kismartoni polgármester, Bernhard Weinhäusel, az egyházmegyei múzeum igazgatója, valamint a partnerintézmények vezetői, köztük Kiss Tamás, a Győri Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár igazgatója.

Elsőként Bernhard Weinhäusel múzeumigazgató üdvözölte az egybegyűltek, majd köszönetet

mondott mindenkinek, aki közreműködött a kiállítás létrejöttében, köztük Pápai Lajos győri megyéspüspöknek, Várszegi Asztriknak, Stanislav Zvolenský pozsonyi érseknek, valamint Veres Andrásnak, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökének, szombathelyi megyéspüspöknek, hogy egyházmegyei intézményeik tárgyaikat és szak tudásukat kölcsönözték e kiállítás létrejöttéhez. A múzeumigazgató ezután felelevenítette a tárlat megszületésének történetét, szölte a forrásanyagokról, majd Szent Márton méltatásával fejezte be köszöntőjét.

Ezután Wilhelm Rauscher, a kiállítás egyik legfőbb adományozója szölte nagyapja ötösmesteri munkásságáról, melynek eredménye szakrális, liturgikus tárgyak formájában is látható a tárlaton. Köszöntője végén egy

olyan korabeli katalógus reprint kiadását ajándékozta Zsifkovics püspöknek, amelyet nagyapja használt tevékenységének népszerűsítésére.

Thomas Dolezal székesegyházi karnagy Gregor Joseph Werner és Nicola Antonio Porpora egyházenészek Kismartonhoz kötődő munkásságáról szölte; az említett szerzőktől több kisebb darab is elhangzott a megnyitó során. Zárásként Ágidius Zsifkovics megyéspüspök köszöntötte a meglelenteket, s Szent Márton életpéldájából kiindulva a szolgáló szeretet és a szolidaritás fontosságát hangsúlyozta.

A háromnyelvű kiállítás április 28-tól Szent Márton ünnepéig, november 11-ig látogatható szerdától szombatig 10–13 és 14–17 óra között a Kismartoni Egyházmegyei Múzeumban.

Paksa Balázs

MAKKAI ÁDÁM KITÜNTETÉSE

Álnéven lépett volna be a magyar irodalomba, de a Budapesten megjelent két szonett kevés, az '56-os emigráció pedig túl sok volt a felvételéhez. Hiába jelentek meg Amerikában a versei, műfordításai, önálló kötetei, ezek híre sem jött át az óceánon. A több mint fél-évszázados távollét után végre talán magyar költőként is helyére kerülhet Makkai Ádám Kossuth-díjas nyelvész, műfordító, aki munkássága elismeréseként 2016. március 15-én megkapta a Kossuth-nagydíjat is.

A Kossuth-díj a magyar kultúra műveléséért és ápolásáért járó legrangosabb magyarországi kitüntetés, ennél egy fokkal nagyobbak számít a Kossuth-nagydíj, amelyet nem is adnak ki minden évben. Makkai Ádám előtt 2014-ben Jókai Anna író, 2012-ben Csoóri Sándor költő, 2011-ben pedig Nemeskürty István irodalomtörténész kapta meg. A Kossuth-nagydíjasok közül Makkai Ádám az első, aki eddigi életének jelentős részét Magyarországtól távol töltötte. Harmadéves egyetemista volt 1956-ban, amikor Nyugatra távozott, 1957-ben már Amerikában volt, előbb a Harvardon tanult, majd 1962-ben a Ford Alapítvány ösztöndíjával a Yale Egyetem általános nyelvészeti szakán. Tudományos munkájának köszönhetően elérte a legmagasabb akadémiai fokozatot. Egyetemen oktatót, nyelvészeti szaklapot indított, szótárt szerkesztett. Azt szokták mondani: az angol nyelvet tanította az amerikaiaknak. És tegyük hozzá, a magyar irodalmat is. Műfordítói munkásságának egyik legjelentősebb sikere a kétkötetes, több mint kétezer oldalas angol nyelvű magyar költészet antológia, az *In Quest of the Miracle Stag*, a csodaszarvas nyomában, amely a kezdetektől napjainkig mutatja be a magyar irodalom legjelentősebb alkotásait. A saját verseit tartalmazó első kötetei még Amerikában jelentek meg. Első magyarországi kötete, a *Jupiter szemé* című versválogatása 1991-ben látott napvilágot Budapesten. Mondhatnánk, ezzel tért vissza a költő a magyar irodalomba. Mondhatnánk, de nem mondhatjuk, hiszen ő sohasem hagyta el a magyar irodalmat, és hazaköltözése, itthoni kötetei, elismerései ellenére sem biztos abban, hogy már itthon van. A Magyar Írószövetség lapjában, a *Magyar Naplóban* egy 2015-ben megjelent interjúban kérdezte meg tőle Csontos János költő, hogy szerinte a több évtizedes távollét és elhallgatás után lehetségesnek tartja-e az irodalmi hazatérést? „Ha nem is lehetetlen, de nagyon nehéz” – válaszolta Makkai Ádám. Bizakodjunk: a magyarországi ismertségét segítheti ez az újabb elismerés is. A Kossuth-nagydíj kapcsán készült interjúknak köszönhetően megtudhattuk tőle, hogy dolgozik az önéletrajzi regényén. Böven van feldolgozásra váró története: édesanyjáról, a színésznőként indult, majd íróként jelentős műveket alkotó Ignác Rózsáról, édesapjáról, aki a szerkesztőként, közíróként, országgyűlési képviselőként tevékenykedett, és mielőtt Nyugatra távozott volna, megjárta Hitler és Sztálin börtöneit is. A saját eddigi életútja szintén nagyon kalandos volt. Bár Makkai Ádám református családban nőtt fel, keresztapja erdélyi református püspök volt, és maga is református gimnáziumban tanult, első verseit mégis egy katolikus lap, a *Vigilia* szerkesztőségébe vitte. Úgy meséli, Rónay György főszerkesztő javasolta számára az álnév használatát. Így lett Józsczy Ádám – két szonett erejéig. Hogy miért éppen Józsczy?! Talán ez is kiderül majd a készülő regényből, de nem ezért várjuk Makkai Ádám újabb és újabb műveit...

Filip Gabriella

VISSZATÉRNE A MINDSZENTY MAGYAR HÁZBA A KÖLNI KÖZÖSSÉG

„A legfontosabb tevékenység Nordrhein-Westfáliában ma is ez: a hívek lelki kísérése az élet különböző eseményein, karitatív, oktató és kulturális tevékenység, a magyar nyelv és kultúra ápolása és az igaz testvéri szereteten alapuló ökumenikus magatartás” – így összegezte a diaszpórai lét igényeinek és az új kihívásoknak megfelelő magyar katolikus lelkigondozás főbb ismérveit Lukács József atya. A tizennyolc éve a kölni, az esseni és az aacheni egyházmegye területén élő katolikusok lelkésze és közössége jó példát mutat arra, hogyan kell és lehet ezt teljesíteni. Egyszer talán a Mindszenty Házat is visszakapják, ahonnan három évvel ezelőtt költöztek ki őket, s amely épület azóta is üresen áll.

A Rajna-menti és Ruhr-vidéki, Nordrhein-Westfália tartományhoz tartozó magyar katolikus lelkipásztori szolgálat a második világháború végén kezdődött, amikor az úgynevezett angol zónában közel 20 ezer magyar hadifogoly rekedt. Több mint kétharmaduk katolikus volt, és kezdetben Pohly János pécsi egyházmegyes tábori lelkész gondozta őket. Pohly atya rendszeresen látogatta a fogolytáborokat, szentmisét mutatott be, kiszolgáltatta a szentségeket és végezte a legszükségesebb lelkipásztori feladatokat, ahogyan a háború utáni körülmények engedték. Idővel a hadifoglyok nagy része vagy hazatért, vagy kivándorolt a tengerentúlra.

Az angol zónában maradt magyarok első, hivatalosan is megbízott magyar lelkésze Kálózdy Nándor volt, aki a Breitscheid melletti Linnep-kastélyban lakott és onnan igyekezett nagy önfeláldozással szolgálni a rábízottakat. 1948-ban kezdte meg munkáját, és természetesen az '56-os forradalom után érkezett magyar menekültek lelkigondozását is ellátta.

Az ő 1960-ban bekövetkező hirtelen halála után munkáját Hieró István kölni magyar lelkész folytatta. Működésének idejére tehető a Köln Longerich nevű városrészében található Szent István-telep létrejötte, melyet a kölni érsekség és a tartományi kormány építtett. Ezen a telepen egy úgynevezett magyar utca is alakult 24 egyemeletes sorházzal, melyekbe 48 menekült magyar család költözhetett. 1964-ben a kölni érsekség a város központjához közel a Magyar Házat is felépíttette. Az alatt a rövid idő alatt, 1973 után, míg a Rajna-menti magyarok lelkipásztori szolgálatát Szabó István plébános látta el, két alkalommal is meglátogatta a kölni magyarokat Mindszenty József bíboros-hercegszékprímás. Az iránta érzett tisztelet kifejezésekképpen a '70-es évek közepén a magyar házat róla nevezték el; ekkor már P. Nádor Albert ferences szerzetes szolgált a magyarokat az érsekség területén. Később, 2012-ben azonban a helyi érsekség elhamarkodott döntése és személy szerint az akkori érseki helynök, Heiner Koch (ma berlini érsek) saját hatáskörben tett rendelkezése nyomán a magyar közösség negyvenkilenc év után kénytelen volt elhagyni a Mindszenty Magyar Házat; a lelkészség irodáját és központját átköltöztették a közeli, Am Rinkenpfuhl 10. sz. alatti Nemzetközi Lelkipásztori Szolgálat

Házába, amelyen jelenleg öt nemzet osztozik. A Mindszenty Házban lévő bútorokat a lomtalanítók a szemétre vetették és az épület azóta is üresen áll.

Visszatérve a lelkészek sorához: Nádor Albert ferences atya munkáját Serei Károly jezsuita szerzetes folytatta a rendszerváltozás küszöbéig, őt pedig Bereczki Béla váci egyházmegyes lelkész követte. 1998. január 1-jétől Lukács József plébános szolgált ezeken a végeken. Lelkeket gondoz, hétvégi magyar iskolát vezet, szervezi a magyar közösség vallási és kulturális életét immár tizennyolc éve.

A kölni magyarok lelkipásztora

Lukács József atya 1969. március 27-én született Gyergyószentmiklóson, id. Lukács József és Ferenc Margit második gyermekeként. László öcsésével és Margit nővérével mélyen vallásos környezetben nőttek fel. „Gyermekeként mindig láttuk a szüleinket imádkozni, és rendszeresen jártunk templomba is” – mondja József atya, aki a plébániai hitoktatásról sem hiányzott soha. „A máréfalvi születésű, áldott lelkű Olasz Mihály volt akkor a segédlelkész – meséli tovább –, aki fiatalon került Gyergyóba, első állomás helyére, és velünk, ministránsokkal külön is sokat foglalkozott: plusz hittanórákat tartott, vetített nekünk. Nagyon megérintett az ő élete, az, hogy milyen áldozatosan tudott idősekkel, gyermekekkel, fiatalokkal bánni, mennyire meg tudta hallgatni az embereket. Cukorbetegsége ellenére sem sajnált sem időt, sem fáradságot, csak az embereknek jót tehessen. Látva őt, arra gondoltam, megpróbálom ezt az utat én is. A tisztelendő biztatott is, ajánlólevelet írt, így tízedik osztály után jelentkeztem a gyulafehérvári kántoriskolába. Ott érettségiztem 1987-ben.”

A katonai szolgálat után József atya három évig tanult a gyulafehérvári teológián, majd a rendszerváltozás után a papnevelő intézet számára felajánlott ösztöndíjak egyikét – az esseni magyar lelkész, Major Márk és hívei által alapított – neki ítélte a tanári kar. Ennek köszönhetően József atya a bécsi Pázmáneum lakójaként a Bécsi Egyetemen folytathatta teológiai tanulmányait, pappá pedig Temesváron szentelték 1993. június 26-án.

Története van annak is, hogy miért szentelték a gyergyószentmiklósi születésű Lukács József atyát a temesvári egyházmegye részére.

A kommunista hatalom Romániában mindent elkövetett, hogy korlátozza a papi szemináriumba felvehető – vagyis az elsőéves – hallgatók létszámát, azaz mindenáron érvényre akarta juttatni a numerus clausust. Ez azonban csak részben sikerült, a gyulafehérvári egyházvezetés ugyanis ezt a rossz szándékú törekvést többféle módon „kijátszotta”. Egyrészt a kántoriskolában végzetek közül a legjobb tanulókat rögtön a teológia másodévére vették fel, a nagyszámú székelyföldi jelentkezők közül pedig néhány hallgatót a sokkal kevesebb diákkal rendelkező szatmári, nagyváradi vagy temesvári egyházmegyéhez soroltak. Így lett Lukács József atya temesvári egyházmegyes pap, de egyetlen napot sem szolgált ott, az ösztöndíjat felajánló esseni magyar lelkész ugyanis, már idős és törekény egészségű lévén, elhívta őt Németországba, hogy ott legyen a segítségére. Így volt József atya esseni és bochumi segédlelkész három évig. Ennek az időszaknak a végén kereste meg őt az akkori németországi magyar főlelkész, Fejős Ottó a kérdéssel, hogy a Kölnben megüresedett magyar lelkészi állást elvállalná-e. Igent mondott és azóta – 1998 óta – ott szolgál főállású magyar lelkészként, s emellett egy kisebb német plébánián is tevékenykedik kisegítő plébánosként.

Tízezer magyar katolikus

Három egyházmegye: a kölni, az esseni és az aacheni egyházmegye területén élő magyar katolikusokért felel. Kilenc városba jár havonta szentmisét bemutatni. Akkora területet utazik be egy hónap alatt, mint a mai Magyarország egyharmada. A három egyházmegyében körülbelül kilenc-tízezer magyar ajkú katolikus él, s közülük a lelkészség közel ötezerrel tart kapcsolatot a félévente megjelenő és az elkövetkező félévre valamennyi egyházi és kulturális programjánlatot összefoglaló, 16 oldalas, színes Egyházközségi Értesítőn keresztül.

– Kulturális programokat javarészt Kölnben és Düsseldorfban szervezünk, lelkes önkénteseink önzetlen segítségével és közreműködésével – tájékoztat Józsi atya. – Mivel közösségünk nagyobb része Kölnben él, itt működik, a lelkészség keretén belül a hétvégi magyar iskola is óvoda, és itt tartjuk a táncórákat, a néptánc-oktatást és egyéb rendezvényeink nagy részét. Rendszeresen havonta-kéthavonta a Kulturális és ismeretbővítő törzsasztal elnevezésű alkalmak, amelyeken a maga szakterületéről vagy érdeklődési témájáról tart előadást valaki a közösségünkben. Havonta kétszer van Kölnben és Düsseldorfban Zenés irodalmi kávéház, amelyen jellemzően nyugdíjasok, de más érdeklődők is részt vesznek. Ilyenkor zenész-titkárnők, a miskolci születésű Mustos Edit örvezetelti meg a közönséget zongorajátékával, jómagam pedig magyar irodalommal járulok hozzá a programhoz. Három éve jótékonyági koncerteket is szervezünk, amióta a Rajna és a Ruhr vidékén élő hivatásos zenész honfitársaink felajánlották, hogy egy jó cél érdekében szívesen muzsikálnak. Első alkalommal Bőjte Csaba alapítványának gyűjtöttünk, azután Kémenes Lóránt türi plébános szórványközségének, legutóbb pedig a kárpátaljai magyarok megsegítésére. A Németországban turnézó színészeket is nagy örömmel fogadjuk, nemrég a nagyváradi Varga Vilmos és Kiss Török Ildikó lépett fel nálunk egy gyönyörű irodalmi műsorral. Kihelyezett konzuli napokat is szervezünk a lelkészségen, a Düssel-

Lukács József plébános

dorfban lévő magyar főkonzulátus ugyanis elég messze van a híveknek, ezért a konzul asszony a munkatársaival eljön hozzánk, és itt helyben nyújt segítséget állampolgársági és más ügyekben. Rendszeresen szervezünk zárandoklatokat Mária-kegyhelyekre – köztük Csíksomlyóra is –, két éve pedig bevettük a testvérközösségek látogatását, ami azt jelenti, hogy felkeressük a szomszédos országokban és egyházmegyékben élő magyar közösségeket.

Ünnepek előtt Józsi atya sok család- és beteglátogatást végez, igyekszik mindenkit felkeresni, aki már nem tud részt venni a szentmiséken, programokon. Rendszeresen tartanak adventi és nagybőjti lelkinapot, előbbre decemberben a kolozsvári dogmatikaprofesszort, Jitianu Liviu-t hívták meg, hogy segítsen a közösségnek a Krisztus születésének ünnepére való lelki ráhangolódásban. A hívek és a templom között lévő nagy fizikai távolság miatt nem mindennap ugyan, de utóbb rorotát – hajnali misét – is tartottak, amit elmélkedéssel kezdtek és közös reggelivel zártak. „Fontos ez is, hiszen a közösségi összetartozást erősíti” – jegyzi meg Józsi atya. Adventi koszorúkat is kötöttek adventi dalok éneklése mellett. Az óvodások és az iskolások Szállást keres a szent család címmel karácsonyvárosi műsort adtak elő szüleiknek, nagyszüleiknek.

Krisztus feltámadásának ünnepére is mindig nagybőjti lelkigyakorlattal készül fel a közösség, idén ebben Nobilis Márió plébános atya, a Sapientia Egyetem docense volt a segítségükre.

Új kihívások

Józsi atya úgy látja, a diaszpórában napjainkban jellemző magyar lelkipásztori szolgálat csak részben hasonlít az évekkel-évtizedekkel korábbira: ma új kihívás elé állítja a papokat az, hogy miként szólítsák meg és segítsék közelebb a Jóistenhez azokat a magyarokat, akik munkavégzés, tanulmányok céljából vagy házasságkötés útján érkeznek a vidékükre, s akik közül sokan nem vallószak ugyan, de keresők és nyitottak is a lelkészség kezdeményezéseire. Miközben kifejezi a saját és a közössége nagy vágyát, hogy egyszer visszatérhessenek a Mindszenty Magyar Házba, korunk új igényeinek és az új kihívásoknak is megfelelő diaszpórai magyar katolikus lelkigondozás főbb ismérveit így foglalja össze: „A legfontosabb tevékenység Nordrhein-Westfáliában ma is ez: a hívek lelki kísérése az élet különböző eseményein, karitatív, oktató és kulturális tevékenység, a magyar nyelv és kultúra ápolása és az igaz testvéri szereteten alapuló ökumenikus magatartás.”

A kölni magyar lelkész és közössége ragyogó példát mutat erre.

Varga Gabriella

Zarándoklaton a kölni magyarok

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyar-katolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombaton este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhegy, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 16.30-kor; E-mail: bnke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedorf Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor, Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacsi@yahoo.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diocese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Ft. Hájttájer István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajtti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Béni 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info.

További szentmisék Franciaországban:

Grenoble: kéthavonta a hó harmadik szombatján 16-kor (12, av. Paul Vaillant Couturier, 38130 Echirolles – Don Bosco-templom) (szeptembertől számítva)

Nancy: kéthavonta a hó negyedik szombatján 16-kor (2, rue Sainte-Odile, 54600 Villers-les-Nancy – Szent Teréz-templom oratóriumában) (októbertől számítva)

Nizza: január, május és szeptember hó utolsó szombatján 14.30-kor (25, Bd. Comte de Falicon, 06100 Nice, Szent János evangélista templom)

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stoklosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, E-mail: augsburgi-misszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Magyar Katolikus Misszió kápolnája, Nürnberg, Harmoniestraße 28A. Szentmise minden vasárnap délelőtt 11 óra, a hónap utolsó vasárnapján 16 óra. A hónap utolsó vasárnapján a szentmise után agapé a helyszínen a hívek adományából. A szentmiséket celebrálja: Neu Antal.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházaközösség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki

Egyházmegye: Misézó helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: migrans.hu

Passauai Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau (Ungarische Mission Passau e.v.), Breslauer Str. 2., 94036 Passau. Tel.: (0151) 5181 7785 (Andreas G. Lehr világi elnök). Honlap: www.magyar.missio.passau.de, e-mail: info@magyar-missio-passau.de

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de, és Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: 0049-731/39 96 63 06, mobil: 0049-151/15 92 52 03, e-mail: mtibor1960@gmail.com Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Fromern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagvasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratórium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

SZENT MÁRTON EMLÉKE TRIERBEN

Veres András szombathelyi megyéspüspök április 9–10-én Stephan Ackermann trieri megyéspüspök meghívásának tett eleget abból az alkalomból, hogy idén ünnepeljük Szent Márton születésének 1700. évfordulóját, és Savaria szülőtte hittérítő útja során megfordult az akkor már jelentős városban.

Ezekben a napokban tartják Trierben a Szent Köntös búcsúját, amit ott a Szent Péter-dómban őriznek. A trieri Szent Péter-dóm Németország legrégebbi temploma. A dóm kincsei közül a leghíresebb a Szent Köntös. A hagyomány szerint ez az a köntös, amelyet Jézus viselt a keresztre feszítése előtt. A köntöst Szent Ilona császárné hozta magával a Szentföldről és küldte el Trierbe. Az ereklyét különleges körülmények között őrzik és csak ritkán mutatják meg a hívőknek. Utoljára 2012. április 13-tól egy hónapon át tették ki a Szent Köntöst közszemlére, amikor nyilvános bemutatásának 500. évfordulóját ünnepelték. A múzeumban megtekinthető számtalan ereklye közt Veres András apostol saruja, valamint a Szent Keresztből darabok és Szent Péter apostol bilincseinek néhány láncszeme.

A püspök a város megtekintése során Gebhard Fürst Stuttgart-Rottenburgi püspökkel (akit sokan Szent Márton tiszteletének egyik legaktívabb német apostolának tekintenek és ebből az alkalomból ő is eljött Trierbe) megtekintette az úgyneve-

Szent András apostol sarujánál a trieri dóm múzeumában

zett Aula Palatinát, másik nevén Konstantin-bazilikát, egy római kori aulaépületet, amely a legnagyobb fennmaradt ókori terem: az építmény belseje 67 méter hosszú, 27,2 méter széles és 33 méter magas. A császári palota negyed része volt. Itt egy orgonahangversenyen vetek részt.

A vasárnapi szentmise főcelebránsa Veres András megyéspüspök volt. Együtt misézett a trieri és a stuttgart-rottenburgi püspökkel és három segédpüspökkel, valamint az egyházmegye több papjával.

A szentmise végeztével a zárandokok a püspökök vezetésével körmenetben mentek a Szent Köntös ereklyetartóhoz hódolatra. Ezt követően a három püspök közösen leplezte le a Via Sancti Martini táblát a dóm előtti téren.

(Szombathelyi Egyházmegye)

FILMEK – HÍREK – LELKISÉG

Keresztény Élet PORTÁL

NEM CSAK KATOLIKUSOKNAK

www.keresztenyelet.hu

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szűcsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal: KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE

H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.
Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98

E-mail: eletunk@keresztenelet.hu

www.keresztenyelet.hu

* Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc

Felelős kiadó: Merka János

Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence

A szerkesztőbizottság tagjai:

Ramsay Győző, Vincze András

* Redakción és Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE

Oberföhringer Str. 40, D-81925 München

Verantwortlicher Herausgeber: Merka János

Telefon: (0049) 89/98 26 37

Telefax: (0049) 89/98 54 19

E-mail: eluetenk@ungarische-mission.de

* Abonnement für ein Jahr: 20 EUR

11 Exemplare

nach Übersee mit Luftpost USD 60

* ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!

Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlról USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Szent Maximilian Kiadó

OTP Banka Slovensko, Komárno

IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696

BIC/SWIFT: OTPVSKBX

* Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

* Druck:

Micropress Kft.

H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

* Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET

MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Aranymise Székelyföldön

Pappá szentelése után napra pontosan ötven évvel szülőfalujában, a székelyföldi Zagonban tartotta aranymiséjét április 17-én Berszán Lajos kanonok. 1993-ban ő alapította Gyimesfelsőlokon az Árpád-házi Szent Erzsébet Római Katolikus Líceumot, ahol eddig több ezer magyar és csángó gyermek tanulhatott.

(Fotó: MTI)

Szent István-ereklje Zsolnán

Ünnepi szentmise keretében adta át Szent István csonterekljét Erdő Péter bíboros Tomaš Galis zsolnai püspöknek április 10-én. Az ereklje ezután a Zsolnai Egyházmegye legősibb, Szent István királyról nevezett templomának a tulajdona. Erdő Péter szerint István király üzenete ma is aktuális, és hitünk értékeire a mai világban is szükség van. Katolikus hitünk nem elszürkíti, hanem megerősíti és felemeli a népek kulturális örökségét, és lehetővé teszi, hogy testvéri szeretetben, közös célokért dolgozzanak.

Szent Adalbertre emlékeztek Rómában

Szent Adalbert, Prága püspöke hozzájárult a kereszténység elterjedéséhez Magyarországon, s a mai Szlovákia területén – a hagyomány szerint ő keresztelte vagy bérálta meg Vajkot, a későbbi Szt. István királyt – s a mai Lengyelország területén szenvedett vértanúságot. A „visegrádi országokat”, azaz Lengyelországot, Csehországot, Szlovákiát és Magyarországot joggal lehet „Szent Adalbert népeinek” nevezni – mondta Miloslav Vlk bíboros a vértanú liturgikus ünnepén a Szent Péter-bazilikában. A közép-európai népek egységét kifejező szertartáson koncelebráltak a Rómában tartózkodó cseh, lengyel, szlovák és magyar papok képviselői, köztük Somorjai Adám bencés atya, jelen voltak a „visegrádi országok” diplomáciai képviselői.

Ima Vajdaság megújulásáért

Isteni Irgalmasság vasárnapján Vajdaság lelki megújulásáért imádkoztak a zsúfolásig megtelt székesegyházban. Immár több mint két éve a padéi Szent András Evangelizációs Központ szervezésében havonta tartanak dicsőítő imaalkalmakat Vajdaság lelki megújulásáért. Az Irgalmasság rendkívüli szentévében az áprilisi dicsőítést rendhagyó módon nem Padén, hanem a nagybecskereki székesegyházban tartották, amelyre egész Vajdaság területéről érkeztek résztvevők.

Skerl Alfonz kitüntetése

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Pro Ecclesia Hungariae-díjat adományozott Skerl Alfonz atyának. A díjjal a püspöki konferencia elismerését fejezi ki azért a szolgálatért, amelyet élete folyamán Skerl Alfonz a katolikus egyházért végzett. A kitüntetést a testület nevében Cserháti Ferenc esztergom-budapesti segédpüspök, az MKPK külföldi magyarok lelkipásztori ellátásáért felelős püspöke adta át április 28-án East Chicagóban, a Szentháromság-templomban, a templom átadásának 110. évfordulója, illetve Skerl Alfonz 45 éves East Chicagó-i plébánosi szolgálata és pappá szentelésének 61. évfordulója alkalmából bemutatott szentmi-

sén. Ez a szentmise egyben az atya ünnepélyes búcsúzása volt őszi nyugdíjba vonulása előtt. Skerl Alfonz – ismertebb nevén Fonzi atya – jóval nyolcvan felett még most is segít a chicagói Szent István király magyar templom elsőáldozóinak felkészülni az ünnepi szertartásra. Lelkipásztori szolgálatát nyugdíjba vonulása után is folytatja mint kórházi lelkész, a hammondi Szent Margit ferences kórházban.

Nagy Károly-díj Ferenc pápának

Az elmúlt év decemberében hirdették ki az aacheni Károly-díj 2016-os kitüntetettjét Ferenc pápa személyében. A Nagy Károly német-római császár nevét viselő díj aacheni kuratóriuma a díj odaítélésének az indoklásában megemlítette, hogy „Ferenc pápa a mai Európában irányít mutató az embereknek, reményt és bátortást ad az elcsüggedteknek. Pápaságának kiemelkedő üzenetei és jelei a békét, az egymás közötti megértést, a toleranciát, a szolidaritást szolgálják és segítenek a teremtett világ megóvásában”. Május 6-án pénteken délelőtt tíz órakor Ferenc pápa kihallgatáson fogadta az Európai Unió vezetőit. Ezután került sor a Ferenc pápának ítelt Nagy Károly-díj átadására a Sala Regia-ban. Az 1950-ben alapított díjat eddig olyan személyiségek kapták – többek között – mint Alcide de Gasperi, Konrad Adenauer, Winston Churchill, Robert Schumann, Roger testvér, Vaclav Havel és 2004-ben II. János Pál pápa.

Sziciliában jártak a PMI lakói

A római Pápai Magyar Intézetben (PMI) élő papok és az itt tanuló, papszentelés előtt álló diakónus Sziciliába utaztak áprilisban, ahol háromnapos kirándulás keretében ismerkedtek meg vendéglátó országuk kultúrájával. A csoport ellátogatott Palermóba, Monrealeba és Piazza Armerinába. A szicíliai városokban megismerkedtek az elmúlt évezredek építészeti emlékeivel.

(Fotó: PMI)

Papszentelés Kárpátalján

Majnek Antal munkácsi püspök április 9-én pappá szentelte Fizer Jevhen diakónust. A szép és örömteli ünnepen jelen volt az újmisécs családja, barátai, szeminaryumi előjárói és kispaptársai, a Munkácsi Egyházmegyében szolgáló papok, valamint szolvai és munkácsi hívek. Jevhen atya április 10-én szülővárosában, Szolván mutatta be első szentmiséjét, majd az azt követő héten a filiákban, április 17-én, hivatások vasárnapján pedig a munkácsi székesegyházban tartott primíciákat magyar és ukrán nyelven.

Megújult a gyulafehérvári torony

Jakubinyi György érsek áldotta meg a gyulafehérvári székesegyház felújított déli tornyát április 14-én. A torony belső tere több szinten kiállítási térként szolgál, az ott berendezett kiállítást Hegedüs Enikő művészettörténész mutatta be románul és magyarul. A művészettörténész Vass Csongor levéltárossal együtt értő magyarázattal kísérve kalauzolta az érdeklődőket a Márton Áron lakosztályba is, ez a látogatás koronázta meg a történelmi élményt. Pályázat révén sikerült a székesegyház déli kapuját megnyitni, és azt a mozgássérültek templomba jutását lehetővé tevő lifttel felszerelni. □

MÁRTON ÁRON PÜSPÖKRE EMLÉKEZTEK GRÁCBAN

A Gráci Magyar Katolikus Közösség április 10-én este, a magyar szentmisét követően a Kalvarienberg-plébánia közösségi termében Varga Gabriella, a Pétőfi Sándor Program ösztöndíjasának *A 120 éve született Márton Áron erdélyi püspök élete és munkássága* című előadásával, a nagy püspök útmutató gondolatait, valamint – a költészet napja alkalmából – több róla és hozzá írt vers tolmácsolásával emlékezett meg a gyulafehérvári egyházmegye egykori nagy főpásztoráról. Különös érdekessége volt az estnek, hogy a szervezők és a közreműködők köre – minden előzetes szándékoltság ellenére – erdélyi, kárpátaljai, anyaországi és ausztriai születésűekből alakult ki. Lám, Márton Áron így fűzi egy-egybe nemzetünket!

A Pásztorális Tanács volt elnöke, Ugri Mihály, illetve Molnár Ottó és Holló István lelkészek meghívására érkezett Varga Gabriella először beszélt a Magyarország Kormánya által meghirdetett és a Nemzetpolitikai Államtitkárság által szervezett Márton Áron-emlékévé céljairól, majd P. Bíró János Antal erdélyi ferences szerzetes *In memoriam Márton Áron* című költeményét hallgattuk meg a gyergyóremetei születésű, Grácban élő György Adorján előadásában. A szerző a versben „Erdély egén legragyogóbb csillag”-nak nevezi Márton Áront, aki „Szörja fényét a világon szerteszt”. Éppen ez a tény hívta életre az emlékevet is, és a cél, hogy ez a fény minél többeket megvilágítson.

Miközben végighaladtunk Márton Áron életútján, a császlóci (kárpátaljai) születésű, jelenleg Grácban élő Sahov Marianna tolmácsolásában a nagy püspök hitvallásából, gondolataiból is megismerhettünk néhányat. Gyermekek- és ifjúkorának, segédlelkészi és papi éveinek áttekintését Kiss Jenő *Márton Áron és Elekes András In memoriam Márton Áron* című verse színesítette, György Adorján méltó közvetítésében. A jelenlévőket láthatóan nagyon megérintette a püspök üldöztetésének, kálváriájának, csellel végrehajtott letartóztatásának, börtönben töltött hat, majd palotafogságban töltött tizenegy évének története. Az az értesülés pedig, hogy Márton Áron palotafogságának feloldásában jelentős szerepe volt Franz König bécsi bíborosnak, az osztrák nemzetiségű, de magyarul is tökéletesen beszélő és magyarul is érző Ugri (sz. Prassl) Ingrid szívét különösen is megmelengette. König bíborost a bukaresti pátriárka meghívta a Curtea de Argeș-i ortodox kolostor és kegyhely 450 éves jubileumi ünnepségére, ő pedig azt szabta a meghívás elfogadásának feltételül, hogy találkozhasson Márton Áronnal. Létre is jött a többszöri találkozó Bukarestben, majd pár nap múlva az

György Adorján, Sahov Marianna, Varga Gabriella, Ugri Mihály és Molnár Ottó

állami hatóság arról értesítette Márton Áront, hogy a kényszerlakhelyre vonatkozó intézkedést feloldották, ezentúl szabadon mozoghat. 1968-ban meg is kezdte diadalmas bérmautáit.

A költészet napjának előestéjén a gráci közönség meghallgatta, milyen hatással volt valakire pusztán az a tény, hogy láthatta Márton Áront. Dávid Erzsébet *Láttam a püspököt* című versét az érdeklődők szemmel láthatóan nagy átéléssel hallgatták. Mint ahogyan azt is, hogy Erdély nagy püspöke élete utolsó éveit meggyengült egészségi állapotban töltötte, s lelkét különös módon éppen 1980. szeptember 29-én, Szent Mihály főangyal, az egyházmegye védőszentjének ünnepén adta vissza Teremtőjének.

Ferences István Himnusz Márton Áron püspökhöz című verse után az előadó megköszönte, hogy a Márton Áron Emlékév programsorozatába Ausztriában Linz, Wels és Innsbruck után Grác is bekapcsolódott, majd három, Márton Áron püspökről szóló könyvvel ajándékozta meg a megjelenteket, köztük a budapesti Magyarországi Ház jövöltából „Az igazság védelmében és a szeretet szolgálatában” – Márton Áron püspök életéről című kiadvánnyal.

Az előadás után az emlékévké plakátja még ott maradt a gráci plébánia falán, hogy minél többeknek hirdesse a nagy püspök szívének szavát: A közösség szolgálatában!

Székely Pálma

MAGYAR PÜSPÖKÉRT IMÁDKOZTAK A FELVIDÉKI KOMÁROMBAN

Kitartóan imádkoztak a hívek magyar püspökért a felvidéki Komáromban a XXVII. Komáromi Imanapon április 17-én a Szent András-plébániatemplomban. A felvidéki magyar katolikusok egyik legnagyobb imatálalkozóján ismét megtelt a Szent András-plébániatemplom, és több mint harminc lelkipásztor koncelebrált Orosch János érsekkel.

Az imanapon a szervezők elindították a Regnum Marianum Imakilencedet is, amelynek keretében a keresztény magyarságért és Európáért imádkoznak majd kilenc helyszínen.

Karaffa János esperes-plébános, a Pázmáneum elnöke üdvözölte a szentmise előtt a templomban megjelent világi vezetőket és a híveket, a zárandókat. Beszédében kiemelte az imanap fontosságát, annak üzenetét, és szövegezt a Széchenyi-emlékévről is. Elmondta, hogy a tavalyi perselypénzt a római miniszterábrándoklatra fordították, az ideit pedig a Krakkói Ifjúsági Világtalálkozóra fordít-

ják majd. A szentmisén részt vett Czimbalmosné Molnár Éva, Magyarország pozsonyi nagykövete, Csáky Pál EP képviselő, Szigeti László az MKP OT elnöke, a Keresztény Platform elnökségi és a Vitézi Rend tagjai is.

Az ünnepi szentmisét Orosch János nagyszombati érsek mutatta be, két püspöki helynök és több mint harminc lelkiatya koncelebrálásával. Elek László komáromi esperes-plébános üdvözölte az érseket a komáromi egyházközség nevében.

Farkas Zsolt atya, a Jópásztor Alapítvány elnöke köszönte meg Orosch János érseknek, hogy bemutatta a szentmisét, és buzdította a jelenlevő papokat és híveket, hogy a Jó pásztor élete nyomán ők is tanúságot tegyenek Krisztusról.

Az ünnepi szentmise a Pápai- és a Magyar Himnusz eléneklésével zárult, majd a templomajtóban a hívek átvehették az imanapi emléklapot.

Pázmáneum Társulás